

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové - pobočka v Pardubicích rozhodl samosoudcem Alešem Korejtkem ve věci žalobce [REDACTED], nar. [REDACTED], bytem [REDACTED], [REDACTED], zastoupeného JUDr. Annou Romanovou, advokátkou se sídlem Nám. 5. května 812, 500 02 Hradec Králové, proti žalovanému [REDACTED], nar. [REDACTED], t. č. ve výkonu trestu odnětí svobody ve Věznici [REDACTED], [REDACTED], o ochranu osobnosti, rozsudkem pro uznání,

t a k t o :

- I. **Žalovaný je povinen zaslat žalobci na adresu [REDACTED], nar. [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku doporučeným dopisem omluvu tohoto znění: „V rámci svých výpovědí učiněných během trestního řízení vedeného u Krajského soudu v Hradci Králové pod č. j. [REDACTED] jsem uvedl nepravdivé a difamační informace o panu [REDACTED], nar. [REDACTED], a to: „Dřív měl v podnikání [REDACTED] a měl tam velké dluhy za zpronevěru. Jednal jsem o prodeji domu s panem [REDACTED], chtěl jsem zpět aspoň peníze, které jsem si půjčil. [REDACTED] to nevycházelo, protože kdyby mi vrátil peníze a zaplatil v bance úroky, byl by stále v mínusu. Trestní oznámení podal, protože z doslechu věděl, že mám problémy s policií. Trestní oznámení podal až po nezaplacené splátce, až mu propadla nemovitost.“ „Potřeboval peníze hned, ale trestní oznámení podal až po měsíci, když nezaplatil první splátku a propadla mu nemovitost.“**

Tyto informace neoprávněně zasahují do práva pana [REDAKCE] na ochranu osobnosti.

Za újmu, kterou jsem takto panu [REDAKCE], nar. [REDAKCE], způsobil, se mu omlouvám.

- II. **Žalovaný je povinen zaplatit žalobci 50.000,- Kč do tří dnů od právní moci rozsudku.**
- III. **Soudem ustanovenému zástupci žalobce, JUDr. Anně Romanové, advokátce se sídlem Nám. 5. Května 812, 500 02 Hradec Králové, se přiznává odměna za zastupování žalobce v tomto řízení a náhrada hotových výdajů v celkové výši 8.228,- Kč. Tato částka bude JUDr. Anně Romanové, advokátce, vyplacena z účtu Krajského soudu v Hradci Králové do 60 dnů od právní moci tohoto rozsudku.**
- IV. **Žalovaný je povinen zaplatit České republice na účet Krajského soudu v Hradci Králové náhradu hotových výdajů soudem ustanoveného advokáta a odměnu za zastupování v celkové výši 8.228,- Kč, a to do tří dnů od právní moci rozsudku.**
- V. **Žalovaný je povinen zaplatit České republice na účet Krajského soudu v Hradci Králové 2.000,- Kč za soudní poplatek za návrh na zahájení občanského soudního řízení, a to do tří dnů od právní moci rozsudku.**

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se žalobou doručenou soudu dne 22. 1. 2013 (list číslo 1 – 4 soudního spisu), doplněnou podáním ze dne 6. 6. 2013 (list číslo 105 – 108 soudního spisu) domáhal toho, aby soud uložil žalovanému povinnost zaslat žalobci písemnou omluvu, jejíž text je uveden ve výroku I. tohoto rozsudku, a aby mu soud uložil povinnost nahradit mu nemajetkovou újmu v penězích (50. 000,- Kč).

Nárok uplatněný v žalobě žalobce opíral o ustanovení § 11 a násl. zák. č. 40/1964 Sb.,

občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů, dále jen „občanský zákoník“.

Dle žalobce žalovaný v trestním řízení vedeném u Krajského soudu v Hradci Králové pod sp. zn. [REDAKCE] při svých výsleších (a to i ve veřejném řízení před soudem) opakovaně o žalobci sděloval „difamující informace“. Tím zasáhl do práva žalobce na ochranu jeho osobnosti (§ 11 občanského zákoníku), za což žalovaný požadoval omluvu a relutární satisfakci (§ 13 odst. 1, 2 občanského zákoníku).

Dle žalobce byly splněny hmotněprávní předpoklady pro přiznání satisfakce, což jsou

- a) protiprávní jednání žalovaného objektivně způsobilé vyvolat nemajetkovou újmu spočívající v porušení fyzické a morální integrity žalobce,
- b) protiprávnost zásahu žalovaného,
- c) příčinná souvislost mezi zásahem a nemajetkovou újmou.

Relutární satisfakce se žalobce domáhal „s ohledem na charakter porušeného osobnostního práva, s přihlédnutím k intenzitě trvání a rozsahu následků žalobci vzniklých a vzhledem k postavení žalobce v rodině a společnosti“.

V průběhu řízení žalobce požádal soud o přiznání osvobození od soudních poplatků a o ustanovení zástupce z řad advokátů. Této žádosti soud usnesením ze dne 20. 5. 2013, č. j. 50C 9/2013 – 96, vyhověl.

Následně soud výrokem III. usnesení ze dne 20. 6. 2013, č. j. 50C 9/2013 – 125, uložil žalovanému, aby se ve lhůtě 30 dnů od doručení tohoto usnesení písemně vyjádřil k žalobě na ochranu osobnosti, která mu byla doručena spolu s tímto usnesením. Soud žalovaného poučil, že ve vyjádření je žalovaný povinen uvést, zda nárok uplatněný v žalobě uznává, popřípadě zda nárok uznává jen zčásti nebo co do základu. Uzná-li nárok, rozhodne soud na tomto základě o věci samé (o její části nebo o jejím základu) rozsudkem pro uznání (§ 153a odst. 1 zák. č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů, dále jen „o. s. ř.“). Jestliže žalovaný nárok uplatněný v žalobě zcela neuzná, je povinen ve vyjádření vylíčit rozhodující skutečnosti o věci samé, na nichž staví svoji obranu proti žalobě, a označit důkazy k prokázání svých tvrzení. K vyjádření musí připojit listiny, na něž se ve svém vyjádření odvolává. Nemůže-li žalovaný podat ve stanovené lhůtě písemné vyjádření ve věci samé, je povinen před uplynutím stanovené lhůty sdělit soudu, jaký vážný důvod jí v tom brání. Na výzvu soudu je povinen tvrzený vážný důvod prokázat.

Současně soud žalovaného též poučil, že jestliže se žalovaný bez vážného důvodu na tuto výzvu soudu nevyjádří ve stanovené lhůtě ani v téže lhůtě nesdělí, jaký vážný důvod mu v tom brání, má se za to, že nárok, který je proti žalovanému uplatňován, uznává (ustanovení § 153a odst. 3 o.s.ř., § 114b odst. 5 o.s.ř.).

Usnesení bylo žalovanému doručeno do vlastních rukou dne 9. 7. 2013 (30 denní lhůta soudem stanovená uplynula dne 8. 8. 2013), do dnešního dne však soud žádné vyjádření od žalovaného neobdržel.

Podle § 114b odst. 1 o. s. ř. vyžaduje-li to povaha věci nebo okolnosti případu, jakož i tehdy, bylo-li o věci rozhodnuto platebním rozkazem, elektronickým platebním rozkazem nebo evropským platebním rozkazem, může předseda senátu místo výzvy podle § 114a odst. 2 písm. a) nebo nebylo-li takové výzvě řádně a včas vyhověno, žalovanému usnesením uložit, aby se ve věci písemně vyjádřil a aby v případě, že nárok uplatněný v žalobě zcela neuzná, ve vyjádření vylíčil rozhodující skutečnosti, na nichž staví svoji obranu, a k vyjádření připojil listinné důkazy, jichž se dovolává, popřípadě označil důkazy k prokázání svých tvrzení; to neplatí ve věcech, v nichž nelze uzavřít a schválit smír (§ 99 odst. 1 a 2), a ve věcech uvedených v § 120 odst. 2. Podle odstavce druhého téhož ustanovení k podání vyjádření podle odstavce 1 předseda senátu určí lhůtu, která nesmí být kratší než 30 dnů od doručení usnesení. Bylo-li o věci rozhodnuto platebním rozkazem, elektronickým platebním rozkazem nebo evropským platebním rozkazem, určí tuto lhůtu až ode dne uplynutí lhůty k podání odporu proti platebnímu rozkazu, elektronickému platebnímu rozkazu nebo evropskému platebnímu rozkazu.

Dle § 114b odst. 5 o. s. ř. jestliže se žalovaný bez vážného důvodu na výzvu soudu podle odstavce 1 včas nevyjádří a ani ve stanovené lhůtě soudu nesdělí, jaký vážný důvod mu v tom brání, má se za to, že nárok, který je proti němu žalobou uplatňován, uznává; o tomto následku (§ 153a odst. 3) musí být poučen. To neplatí, jsou-li splněny předpoklady pro zastavení řízení nebo odmítnutí žaloby.

Podle § 153a odst. 1 o. s. ř. uzná-li žalovaný v průběhu soudního řízení nárok nebo základ nároku, který je proti němu žalobou uplatňován, rozhodne soud rozsudkem podle tohoto uznání. Uzná-li žalovaný nárok proti němu žalobou uplatněný jen zčásti, rozhodne soud rozsudkem podle tohoto uznání, jen navrhne-li to žalobce.

Podle § 153a odst. 3 rozsudkem pro uznání rozhodne soud také tehdy, má-li se za to, že žalovaný nárok, který je proti němu žalobou uplatňován, uznal (§ 114b odst. 5 a § 114c odst. 6).

Jen pro vydání rozsudku pro uznání nemusí být nařízeno jednání (§ 153a odst. 4 o. s. ř.).

Vzhledem k tomu, že v daném případě byly splněny výše uvedené podmínky pro vydání rozsudku pro uznání, soud jím o žalobě rozhodl (výrok I. a II.).

Soud dále dodává, že Nejvyšší soud ČR již v usneseních ze dne 20. 3. 2003, sp. zn. 26 Cdo 1878/2002, ze dne 17. 12. 2003, sp. zn. 26 Cdo 390/2003, ze dne 13. 10. 2004, sp. zn. 26 Cdo 2136/2004, ze dne 1. 12. 2004, sp. zn. 26 Cdo 272/2004, a ze dne 25. 11. 2009, sp. zn. 33 Cdo 906/2009, dovedil, že **vydání rozsudku pro uznání nepředchází žádné dokazování a jsou-li splněny všechny zákonné podmínky fikce, že žalovaný nárok, který je proti němu žalobou uplatňován, uznává, je soud povinen rozhodnout o nároku, který je předmětem sporu, podle této zákonné fikce uznání, která je vlastně sankcí za nečinnost žalovaného. Činí tak bez ohledu na to, zda jsou žalobní tvrzení podložena důkazy, či zda dosavadní výsledky řízení prokazují oprávněnost nároku nebo zda se podle nich naopak**

požadavky žalobce jeví nedůvodnými (srovnej rozhodnutí Nejvyššího soudu ČR ze dne 18. 12. 2000, sp. zn. 32 Cdo 906/98, publikované ve Sbírce soudních rozhodnutí a stanovisek pod R 93/2001). Jinak řečeno, bez zřetele k tomu, v jaké fázi řízení nastala právní fikce uznání nároku, nebo byl nárok uznán, **soud v rozsudku pro uznání nečiní žádná skutková zjištění ani je nehodnotí**. Vzhledem k tomu, že je rozsudek pro uznání vydán na základě uznání nároku (§ 153a odst. 1 o. s. ř.) nebo právní fikce uznání nároku (§ 114b odst. 5 o. s. ř.), a že je jím soud v případě existence některé z těchto skutečností povinen rozhodnout, ukládá mu zákon formu tzv. zkráceného odůvodnění rozsudku. Občanský soudní řád omezuje v § 157 odst. 3 náležitosti odůvodnění rozsudku pro uznání na předmět řízení a důvody, pro něž bylo rozhodnuto právě touto formou rozsudku. V této části odůvodnění rozsudku je třeba stručně uvést, proč má soud za to, že byly splněny předpoklady pro vydání rozsudku pro uznání podle § 153a o. s. ř. (srovnej Drápal, L., Bureš, J. a kol. Občanský soudní řád I. § 1 až 200za. Komentář. 1. vydání. Praha: C. H. Beck, 2009, s. 1082). Příčilo by se totiž zásadě rychlosti a soustředěnosti řízení (§ 6 o. s. ř.), pokud by výkladem příslušných ustanovení (v posuzovaném případě § 157 odst. 3 o. s. ř.) měla být omezována účinnost těch procesních institutů, které byly do procesního práva inkorporovány právě za účelem zjednodušení a zrychlení občanského soudního řízení. Ustanovení o možnosti vydat rozsudek pro uznání (§ 153a o. s. ř.) k těmto institutům zajisté patří (srovnej usnesení Nejvyššího soudu ze dne 21. 8. 2003, sp. zn. 28 Cdo 1555/2003). **Případné úvahy, že absence právní kvalifikace fikcí zjištěného skutkového stavu činí rozsudek pro uznání nepřezkoumatelným, jsou nesprávné** (srov. např. rozsudek Nejvyššího soudu ČR ze dne 27. 3. 2013, sp. zn. 33 Cdo 3498/2012). Požadavek zkráceného odůvodnění rozsudku pro uznání reflektuje jeho zvláštní charakter; je-li jím obligatorně rozhodováno v případě uznání nároku či v případě, že nastala fikce uznání nároku, bez ohledu na dosavadní výsledky řízení, nejsou skutkové ani právní závěry soudu pro jeho vydání podstatné. Hovoří-li ustanovení § 157 odst. 3 o. s. ř. o náležitostech odůvodnění rozsudku pro uznání nebo rozsudku pro zmeškání, zmiňuje výslovně pouze předmět řízení (popis čeho se žalobce po žalovaném domáhá a proč, tj. vymezení skutku) a stručný výklad důvodů pro postup podle § 153a odst. 3 o. s. ř., pro které soud rozhodl rozsudkem pro uznání nebo rozsudkem pro zmeškání (tj. zdůvodnění, že došlo ke splnění podmínek). Lze sice souhlasit s názorem, že skutkové okolnosti vyličené v žalobě musí být podřaditelné pod příslušná ustanovení právních norem (je totiž nutné zvažovat, zda nejde o věc, v níž nelze uzavřít smír), není však třeba tvrzené skutkové okolnosti v rozsudku pro uznání podřazovat pod příslušnou první normu, neboť soud není povolán posuzovat důvodnost či oprávněnost žalobního návrhu.

Přesto soud dodává, že tvrzení žalobce obsažená v žalobě o skutkových okolnostech týkajících se sporu lze podřadit pod příslušné právní normy.

Dle ustálené soudní praxe předpokladem úspěšného uplatnění práva na ochranu osobnosti je existence zásahu objektivně způsobitelného vyvolat nemajetkovou újmu spočívající buď v porušení nebo jen ohrožení osobnosti fyzické osoby v její fyzické a morální integritě. Tento zásah musí být neoprávněný (protiprávní) a musí zde být příčinná souvislost mezi takovým zásahem a vzniklou nemajetkovou újmou na osobnostních právech fyzické osoby. Uveřejnění nepravdivého údaje, dotýkajícího se osobnosti fyzické osoby zakládá zpravidla neoprávněný zásah do práva na ochranu osobnosti, odůvodňující požadavek na poskytnutí zadostiučinění podle ustanovení § 13 občanského zákoníku (viz rozhodnutí uveřejněné pod č. 15/1996

Sbírky soudních rozhodnutí a stanovisek vydávané Nejvyšším soudem).

Podle § 140 odst. 2 o. s. ř. byl-li ustanoven účastníku zástupcem nebo opatrovníkem advokát, platí jeho hotové výdaje a odměnu za zastupování, popřípadě též náhradu za daň z přidané hodnoty, stát; při určení náhrady hotových výdajů a odměny za zastupování se postupuje podle ustanovení zvláštního právního předpisu o mimosmluvní odměně a náhradu za daň z přidané hodnoty soud určí z odměny za zastupování a z náhrady hotových výdajů podle sazby daně z přidané hodnoty stanovené zvláštním právním předpisem. V odůvodněných případech stát poskytne advokátovi přiměřenou zálohu.

Soud proto výrokem III. soudem ustanovenému zástupci přiznal odměnu advokáta dle § 9 odst. 4 ve spojení s § 7 odst. 5 a § 11 vyhlášky č. 177/1996 Sb., odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „advokátní tarif“), za 2 úkony právní služby (převzetí zastoupení, žaloba, resp. její doplnění) ve výši 6.200,-- Kč (2 x 3.100,-- Kč) a paušální náhradu hotových výdajů dle § 13 odst. 4 advokátního tarifu ve výši 600,-- Kč (2 x 300,-- Kč). Vše pak je nutno navýšit o 21 % DPH (1.428,-- Kč), neboť advokát žalobce je plátcem této daně (§ 137 odst. 3 o. s. ř.).

Podle § 148 odst. 1 o. s. ř. stát má podle výsledků řízení proti účastníkům právo na náhradu nákladů řízení, které platil, pokud u nich nejsou předpoklady pro osvobození od soudních poplatků. Dle § 149 odst. 2 o. s. ř. zastupoval-li ustanovený advokát účastníka, jemuž byla přisouzena náhrada nákladů řízení, je ten, jemuž byla uložena náhrada těchto nákladů, povinen zaplatit státu náhradu hotových výdajů advokáta a odměnu za zastupování.

Jelikož soudem ustanovený zástupce placený státem zastupoval v řízení úspěšného účastníka, který by - pokud by mu nějaké náklady vznikly - měl právo na náhradu nákladů řízení vůči neúspěšnému žalovanému, uložil soud žalovanému povinnost zaplatit České republice na účet Krajského soudu v Hradci Králové náhradu hotových výdajů ustanoveného advokáta a odměnu za zastupování (výrok I.), kterou stát ze svých prostředků zaplatil (§ 140 odst. 2 o. s. ř.).

Obdobně podle § 2 odst. 3 zák. č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, je-li navrhovatel v řízení od poplatku osvobozen a soud jeho návrhu vyhověl, zaplatí podle výsledku řízení poplatek nebo jeho odpovídající část žalovaný, nemá-li proti navrhovateli právo na náhradu nákladů řízení nebo není-li též od poplatku osvobozen. Tuto povinnost však žalovaný nemá v řízení o rozvod nebo o neplatnost manželství nebo o určení, zda tu manželství je či není. Tuto povinnost nemá žalovaný též v řízení o zrušení, neplatnosti nebo neexistenci registrovaného partnerství. Soud proto výrokem V. uložil žalovanému povinnost zaplatit státu soudní poplatek ve výši 2.000,-- Kč za návrh na zahájení řízení s návrhem na náhradu nemajetkové újmy v penězích (položka 3 písm. a/ Sazebníku soudních poplatků).

Lhůta k splnění povinností uložených výroky I. až V. byla stanovena v souladu s § 160 odst. 1 o. s. ř.

Tento rozsudek pro uznání obsahuje pouze zkrácené odůvodnění (§ 157 odst. 3 o. s.

ř.).

Poučení: Proti rozsudku lze podat odvolání do 15 dnů ode dne jeho doručení k Vrchnímu soudu v Praze prostřednictvím Krajského soudu v Hradci Králové – pobočky v Pardubicích. Podle § 205b o. s. ř. jsou odvolacím důvodem proti tomuto rozsudku pro uznání jen vady uvedené v § 205 odst. 2 písm. a) o. s. ř. a skutečnosti nebo důkazy, jimiž má být prokázáno, že nebyly splněny předpoklady pro jeho vydání (§ 153a o. s. ř.).

Nesplní-li povinný dobrovolně, co mu ukládá vykonatelné rozhodnutí, může oprávněný požádat soud o výkon rozhodnutí.

V Pardubicích dne 23. srpna 2013

Aleš Korejtko v. r.
samosoudce

Za správnost vyhotovení:

████████████████████